

**BASIC
CZECH II**

**Ana Adamovičová
Darina Ivanovová
Milan Hrdlička**

KAROLINUM

Basic Czech II

Ana Adamovičová
Darina Ivanovová
Milan Hrdlička

Recenzenti:

doc. PhDr. Karel Šebesta, CSc.

PhDr. Helena Confortiová, CSc.

Vydala Univerzita Karlova

Nakladatelství Karolinum

Praha 2020

Redakce Jana Jindrová

Obálka a grafická úprava Jan Šerých

Mapa kartografické vydavatelství Žaket (www.zaket.cz)

Sazba studio Lacerta (www.sazba.cz)

Vytiskla tiskárna Nakladatelství Karolinum

Třetí dotisk třetího vydání

© Univerzita Karlova, 2014

© Ana Adamovičová a kolektiv, 2014

ISBN 978-80-246-2514-0

ISBN 978-80-246-4887-3 (online : pdf)

Univerzita Karlova
Nakladatelství Karolinum

www.karolinum.cz
ebooks@karolinum.cz

Basic Czech II follows on to Basic Czech I. The textbook contains 7 lessons (about 1000 words and phrases). It can be used both in intensive courses and two-semester courses. The main emphasis is on communication methods based on an action-oriented approach. The textbook meets the level A2 (actively) to B1 (passively) of the Common European Framework for languages.

The basics of the Czech grammar are gradually explained through smooth and systematic mastering of vocabulary and conversational phrases dealing with particular themes: daily routine, shopping, celebrations, housing, family, health and diseases, appearance and character features, fashion and clothing etc. Well-arranged tables of Czech declension and verbal phrases, as well as the key to the exercises are included. The audio with the texts and dialogs is available in MP3 at www.cupress.cuni.cz.

All words and phrases used in the texts and exercises, except the verbs and prepositions included in the tables together with their English equivalents (inside of each lesson), can be found in the Vocabulary section at the end of each lesson. If the verb has two forms (aspect), the imperfective verb is always mentioned first. The number used in brackets refers to the type of conjugation.

We would like to thank the reviewers of our textbook, Mrs. Helena Confortiová and Mr. Karel Šebesta for their useful comments.

Special thanks to our colleague Neil Bermel from the University of Sheffield for proofreading the English text.

Ana Adamovičová, Darina Ivanovová,
Milan Hrdlička
Institute of Czech Studies,
Faculty of Arts
Charles University, Prague

Contact to authors:
ana.adamovicova@ff.cuni.cz
darinaiv@centrum.cz
milan.hrdlicka@ff.cuni.cz

Basic Czech II je pokračováním titulu Basic Czech I. Skládá se ze 7 lekcí (kolem 1000 slov a frází) a metodicky vychází z komunikativního a komparativního přístupu. Učebnice se dá použít jak v intenzivních, tak dvousemestrálních kurzech. Odpovídá úrovni A2 (aktivně) až B1 (pasivně) Společného evropského referenčního rámce pro jazyky.

Postupně se zde rozvíjejí základy české gramatiky pomocí plynulého a systematického osvojování slovní zásoby a konverzačních frází vážících se k jednotlivým tématům: denní režim, nákupy, oslava, bydlení, rodina, zdraví a nemoc, vzhled a povahové vlastnosti, móda a oblečení apod. Součástí učebnice jsou přehledné tabulky české deklinace a slovesných valencí. Nahrávky textů a dialogů jsou ve formátu MP3 ke stažení na webových stránkách www.cupress.cuni.cz.

Slovníčky na konci každé lekce obsahují všechna slova a fráze použité v textech a ve cvičeních, vyjma sloves a předložek zahrnutých do tabulek v jednotlivých lekcích spolu s jejich anglickými ekvivalenty. Má-li sloveso dva vidy, nedokonavé (imperfektivní) sloveso se vždy uvádí jako první. Číslo uvedené v závorce se vztahuje k typu konjugace.

Rádi bychom poděkovali recenzentům učebnice, PhDr. Heleně Confortiové, CSc., a doc. PhDr. Karlu Šebestovi, CSc., za jejich užitečné připomínky. Zvláštní poděkování patří kolegovi dr. Neilu Bermelovi z Sheffieldské univerzity za korekturu angličtiny.

Ana Adamovičová, Darina Ivanovová,
Milan Hrdlička
Ústav bohemistických studií
Filozofická fakulta
Univerzita Karlova v Praze

Kontakt na autory:
ana.adamovicova@ff.cuni.cz
darinaiv@centrum.cz
milan.hrdlicka@ff.cuni.cz

LESSON 7

- 12 HANNA AND JUAN IN PRAGUE
- 14 MORE MODAL VERBS
- 15 THE VOCATIVE CASE
- 18 JUAN, WHY ARE YOU SO LAZY?
- 19 WHAT TIME IS IT?
- 21 PAST TENSE – REFLEXIVE VERBS
- 27 PERSONAL PRONOUNS IN THE ACCUSATIVE
- 29 I'M PLEASED, I'M INTERESTED IN
- 31 POSSESSIVE PRONOUNS IN THE ACCUSATIVE
- 33 WHAT AND WHOM DO YOU LIKE / DON'T YOU LIKE?
- 35 INDEFINITE & NEGATIVE PRONOUNS AND ADVERBS
- 39 VOCABULARY

LESSON 8

- 42 DID SHE GO TO THE CINEMA OR...?
- 44 PAST TENSE – THE IRREGULAR PARTICIPLE
- 46 VERBS OF MOTION
- 47 WAYS OF SAYING "TO GO"
- 50 THE GENITIVE SINGULAR
- 51 WHEN DO WE USE THE GENITIVE CASE?
- 60 PERSONAL PRONOUNS IN THE GENITIVE CASE
- 62 DATES & MONTHS
- 64 SHOPPING – THE PARTITIVE GENITIVE
- 66 WHAT'S NEW?
- 68 THERE'S NOTHING NEW
- 71 VOCABULARY

LESSON 9

- 74 NOT ENOUGH TIME OR MONEY, LOTS OF WORK AND PROBLEMS
- 76 THE GENITIVE PLURAL
- 78 WHEN DO WE USE THE GENITIVE PLURAL?
- 82 MORE ABOUT THE GENITIVE PLURAL
- 84 IMPERFECTIVE & PERFECTIVE VERBS
- 101 SENDING TEXT MESSAGES
- 102 WHO IS WHO?
- 103 HABIT IS A SECOND NATURE
- 105 IS IT THE RIGHT FLAT...?
- 108 HOW TO EXPRESS QUANTITY
- 109 VOCABULARY

LESSON 10

- 112 WHERE WERE JUAN AND HANNA AFTER ALL?
- 114 THE LOCATIVE SINGULAR
- 117 WHEN DO WE USE THE LOCATIVE CASE?
- 123 PERSONAL PRONOUNS IN THE LOCATIVE

OBSAH

CONTENTS

- 124 POINTS OF THE COMPASS
- 125 SEASONS AND WEATHER
- 126 WHAT'S THE WEATHER LIKE?
- 128 THE INSTRUMENTAL SINGULAR
- 129 WHEN DO WE USE THE INSTRUMENTAL CASE?
- 133 PERSONAL PRONOUNS IN THE INSTRUMENTAL
- 134 WITH THE TRAVEL AGENCY OR ON YOUR OWN?
- 135 WE'RE OFF AT LAST!
- 136 WHAT GOES THERE? HOW SHALL WE GET THERE?
- 138 VOCABULARY

LESSON 11

- 142 HONZA'S FAMILY
- 147 THE NOMINATIVE PLURAL MA.
- 149 MY FAMILY AND RELATIVES
- 152 FRIENDS
- 153 THE NOMINATIVE & ACCUSATIVE PLURAL
- 154 EVERY MAN AND ALL THE PEOPLE
- 156 WHAT? EVERYTHING OR NOTHING!
- 157 THE ONE WHO..., A MAN THAT...
- 158 PREPOSITIONS OF PLACE
- 159 TIME PREPOSITIONS
- 163 BOYFRIEND AND GIRLFRIEND
- 164 HOBBIES / INTERESTS
- 166 A FEW WORDS ABOUT SPOKEN CZECH
- 167 VOCABULARY

LESSON 12

- 170 I DON'T FEEL WELL! WHAT'S WRONG?
- 172 THE DATIVE SINGULAR
- 174 WHEN DO WE USE THE DATIVE CASE?
- 178 PERSONAL PRONOUNS IN THE DATIVE
- 180 REFLEXIVE PRONOUNS
- 182 PARTS OF THE BODY
- 183 WHAT'S WRONG?
- 184 HOW OUR HEROES LOOK LIKE?
- 187 WHAT ARE WE LIKE?
- 189 THE IMPERATIVE
- 192 SMILE!
- 193 CLOTHING
- 195 VOCABULARY

LESSON 13

- 198 TO STAY OR NOT TO STAY?
- 200 THE CONDITIONAL
- 201 WHEN DO WE USE THE CONDITIONAL?

OBSAH

CONTENTS

203	IF I HAD...
206	WHEN / IF I HAVE
207	IT'S HIGH TIME TO DECIDE!
208	COMPARISON OF ADJECTIVES
209	COMPARISON OF ADVERBS
210	BETTER LATE THAN NEVER
211	THERE'S NO PLACE LIKE HOME! OR...
212	APPLYING TO EXTEND ONE'S STUDIES
213	THE CONJUNCTION ABY
215	YOU GET WHAT YOU ASK FOR
216	SEE YOU SOON!
217	VOCABULARY

APPENDICES

221	ESSAYS
222	NOUNS, ENDINGS, DECLENSIONS
223	DECLENSION OF THE NOUNS, ADJECTIVES AND PRONOUNS
228	PRESENT TENSE – TYPES
229	VERBAL PHRASES
237	CONSONANT AND VOWEL CHANGES
238	A FEW DATA ABOUT CZECH REPUBLIC
240	STATE HOLIDAYS
241	SONGS
243	KEY TO THE EXERCISES

ZKRATKY A SYMBOLY

ABBREVIATIONS AND SYMBOLS

Genders, declension and number (Rody, deklinace a číslo):

- M – masculine (mužský rod)
- Mi. – masculine inanimate (mužský neživotný)
- Ma. – masculine animate (mužský životný)
- F – feminine (ženský rod)
- N – neuter (střední rod)
- h. – hard (tvrdá)
- s. – soft (měkká)
- sg. – singular (jednotné číslo)
- pl. – plural (množné číslo)

cons. – consonant (sohláska)

Cases (Pády):

- Nom. – nominative (nominativ)
- Gen./G. – genitive (genitiv)
- Dat./D. – dative (dativ)
- Acc./A. – accusative (akuzativ)
- Voc. – vocative (vokativ)
- Loc./L. – locative (lokál)
- Instr./I. – instrumental (instrumentál)

Parts of speech (Slovní druhy):

- V – verb (verbum, sloveso)
- S – substantive (noun) (substantivum, podstatné jméno)
- adj. – adjective (adjektivum, přídavné jméno)
- adv. – adverb (adverbium, příslovce)
- prep. – preposition (prepozice, předložka)
- pron. – pronoun (pronomen, zájmeno)

Verbs (Slovesa):

- i. – imperfective verb (imperfektivní, nedokonavé)
- p. – perfective verb (perfektivní, dokonavé)

Symbols (Symboly):

- – available in MP3 at (dostupné na) www.cupress.cuni.cz
- – lexical explanation (lexikální poznámka)
- – grammatical explanation (gramatická poznámka)
- – attention (pozor – všimněte si)
- – note (poznámka)

- 12 HANNA A JUAN V PRAZE
HANNA AND JUAN IN PRAGUE
- 14 DALŠÍ MODÁLNÍ SLOVESA
MORE MODAL VERBS
- 15 VOKATIV – OSLOVENÍ
THE VOCATIVE CASE – ADDRESSING
- 18 JUANE, PROČ JSI TAK LÍNÝ?
JUAN, WHY ARE YOU SO LAZY?
- 19 KOLIK JE HODIN?
WHAT TIME IS IT?
- 21 MINULÝ ČAS – REFLEXIVNÍ SLOVESA
PAST TENSE – REFLEXIVE VERBS
- 26 HANNIN BĚŽNÝ DEN
HANNA'S ORDINARY DAY
- 27 OSOBNÍ ZÁJMENA V AKUZATIVU
PERSONAL PRONOUNS IN THE ACCUSATIVE
- 29 MÁM RADOST / TĚŠÍ MĚ; MÁM ZÁJEM / ZAJÍMÁ MĚ...
I'M PLEASED; I'M INTERESTED IN...
- 31 PŘIVLASTŇOVACÍ ZÁJMENA V AKUZATIVU
POSSESSIVE PRONOUNS IN THE ACCUSATIVE
- 33 CO A KOHO NE/MÁŠ RÁD/A?
WHAT AND WHOM DO YOU LIKE / DON'T YOU LIKE?
- 35 NEURČITÁ A ZÁPORNÁ ZÁJMENA A ADVERBIA
INDEFINITE & NEGATIVE PRONOUNS AND ADVERBS
- 39 SLOVÍČKA
VOCABULARY

HANNA A JUAN V PRAZE

Hanna bydlí na koleji Jižní Město. Je to nová kolej, ale je moc daleko od centra. Hanna není spokojená. Musí vstávat brzo ráno a každý den musí jezdit metrem. Jízda tam a zpátky trvá asi hodinu. Hanna chce bydlet na koleji Komenského. Kolej Komenského je taky celkem nová kolej a není tak daleko jako Jižní Město. Není to ale jediný důvod, proč Hanna nechce bydlet na koleji Jižní Město. Víte, kdo bydlí na koleji Komenského? Bydlí tam její kamarád Juan. Hanna chce být tam, kde je on. Juan se Hanně líbí. Možná že **ho** má ráda. Ještě to neví jistě, ale zdá se, že je to pravda. Uvidíme. Neví, co **má** dělat. Může napsat žádost o místo na koleji Komenského. Ještě neumí tak dobře česky, ale její česká kamarádka Hana **jí** může pomoci.

■ 1. Respond (Odpovězte):

Proč je Hanna nespokojená?

Jaký je její problém?

Je kolej Jižní Město moderní,
nebo stará?Je blízko, nebo daleko
od centra?Jak dlouho trvá
jízda metrem?Proč se Hanně nelíbí
kolej Jižní Město?

Kde chce Hanna bydlet?

Proč chce Hanna bydlet
na koleji Komenského?

Má Juan rád Hannu?

Co chce Hanna napsat?

Umí Hanna dobře česky?

Kdo Hanně může pomoci?

- ▲ daleko od – *far away from*
zdá se, že ho má ráda – *it seems that she likes him*
psát – napsat: Píšu žádost. Musím napsat žádost. – *I must do an application.*
vidět – uvidět: Vidím dobře. Uvidím... – *I'll see...*
žádat o něco – *to request, ask for something*, žádost – *application form*
může jí pomoci – *she can help her*

» JET – JEZDIT

- Kdy jede vlak na Karlštejn?
– Vlak jede v 9.45.
– Jak často jezdí vlaky na Karlštejn?
– Vlaky jezdí každou hodinu.
Hanna jezdí každý den metrem.

jízda metrem; jízdenka / lístek na tramvaj

JÍT – CHODIT

- Kam jdeš?
– Jdu na fakultu.
– Chodíš na fakultu každý den?
– Chodím tam skoro každý den.
Hanna chodí každý den na fakultu.

chodec – *passer-by*; chodník – *pavement*

■ 2. Respond (Odpovězte):

Kde bydlíš?

Máš byt, nebo pokoj?

Jaký je tvůj byt?

Jaká je vaše kolej?

Je moderní, nebo stará?

Je blízko centra?

Jsi spokojený/á? Proč?

Co se ti nelíbí?

Jak se jmenuje váš spolubydlící?

Odkud je?

Jak se jmenuje tvoje spolubydlící?

Odkud je?

- » spolubydlící ← spolu bydlet; můj, moje spolubydlící → (*soft adj. decl.*)
Mám moderního spolubydlícího (M). Mám moderní spolubydlící (F).

PRESENT TENSE – 2ND TYPE

SMĚT: Smím – I may ! Nesmím – I must not !					
(já)	smím	-ÍM	(my)	smíme	-ÍME
(ty)	smíš	-ÍŠ	(vy)	smíte	-ÍTE
(on)	smí	-Í	(oni)	smí/smějí	-Í/-ĚJÍ
(ona)					
(ono)					

MUSÍM
SMÍM + INFINITIV
MŮŽU

Musím jít.
Smím tady kouřit?
Můžu otevřít okno?

SMÍM
MŮŽU + AKUZATIV

Dáš si whisky? – Já nesmím alkohol.
Dáš si ještě kávu? – Díky, už nemůžu.

■ 3. Fill in the missing verbs (Doplňte chybějící slovesa):

Co nesmíš dělat?

Jsem tlustá, nesmím _____ dorty.

Jsem nemocný, nesmím _____ alkohol.

Mám klaustrofobii, nesmím _____ výtahem.

Mám depresi, nesmím _____ doma sama.

■ 4. Respond the questions in the following way
(Odpovězte na otázky následujícím způsobem):

Chceš jít do kina? Ano, chci (jít do kina). A oni chtějí taky.

Ne, nechci jít do kina! A oni taky nechtějí.

Chceš vidět ten nový film? _____

Chceš jet na výlet? _____

Chceš jít na procházku? _____

Chceš číst ty noviny? _____

Chceš spát? _____

Chceš si dát zmrzlinu? _____

Chceš si vzít ty boty? _____

VOKATIV – OSLOVENÍ THE VOCATIVE CASE – ADDRESSING

	ending	nominative	vocative		
M	hard	pan, profesor, Kare <u>l</u>	pane! profesore! Karle!	+ E!	
	cons. change	-c, -k → č -h → ž -tr → ř	chlapec, člověk B <u>ů</u> h bratr, Petr	chlap <u>če</u> ! člově <u>če</u> ! Bo <u>ž</u> e! brat <u>ře</u> ! Pet <u>ře</u> !	+ E!
		-K -CH	kluk, Mare <u>k</u> + syn Bedř <u>ich</u>	kluku! Marku! synu! Bedř <u>ichu</u> !	+ U!
		soft (+ -tel, -s, -z, -x)	Tomáš, Klaus, učitel	Tomá <u>ši</u> , Klau <u>si</u> , učite <u>li</u> !	+ I!
F	-A (+ M -a)*	Hana, slečna, Honza	Hano! slečno! Honzo!	-A → -O!	
	-E	Marie, Lucie	Marie! Lucie!		

» pan Novák, paní Nováková → pane Novák(u)!, paní Nováková!
pan Nový, paní Nová → pane Nový!, paní Nová!

* Only a few Czech words of masculine gender have the ending -a, e.g. turista, předseda (chairman), kolega, pianista, kytarista, hokejista, fotbalista, some surnames as Smetana, Kundera etc., as well as a few nicknames: Jan – Honza, Jiří – Jirka, Josef – Pepa, Jindřich – Jindra, Jakub – Kuba.

■ 5. Turn to somebody from your group and ask him
(Obraťte se na někoho ze skupiny a zeptejte se ho):

- a) Honzo, chceš ještě kávu? – Ano, chci ještě. / Dám si ještě kávu.
– Děkuju, už nechci, už nemůžu.

_____ , chceš ještě maso?	_____
_____ , chceš ještě knedlíky?	_____
_____ , chceš ještě becherovku?	_____
_____ , chceš ještě whisky?	_____
_____ , chceš ještě bílé víno?	_____
_____ , chceš ještě omáčku?	_____
_____ , chceš ještě jeden koláč?	_____
_____ , chceš ještě jednu pizzu?	_____
_____ , chceš ještě jednu kolu?	_____
_____ , chceš ještě jedno pivo?	_____
_____ , chceš ještě jeden čaj?	_____
_____ , chceš ještě jednu zmrzlinu?	_____
_____ , chceš ještě jeden džus?	_____

- b) Hanko, můžu...? – Ano, jistě (že) můžeš... Proč se ptáš?
– Ne! Víš, že nesmíš!... Jak se můžeš ptát!

_____ tady kouřit?	_____
_____ otevřít okno?	_____

_____ se dívat na televizi?	_____
_____ jít domů?	_____
_____ si půjčit tvoje pero?	_____
_____ pít tvoje pivo?	_____
_____ si dát tvůj rohlík?	_____
_____ si půjčit tvoje auto?	_____
_____ si dát ještě jedno pivo?	_____
_____ poslouchat rádio?	_____

» mám + infinitiv = *I should*

Potřebuju pomoc! Potřebuju poradit! Mám dilema:

Nevím,	co mám	dělat:
	?	
Mám pracovat,	nebo	studovat?
Mám jít do kina,	nebo	do divadla?
Mám jet na Karlštejn,	nebo	na Konopiště?
Mám si dát kávu,	nebo	kolu?

■ 6. Modify in the following way (Upravte následujícím způsobem):

Juane, co chceš dělat? – Nevím, co **mám** dělat. – Můžeš třeba studovat.

_____, co chceš číst?	– Nevím, _____.	_____.
_____, kam chceš jet?	– Nevím, _____.	_____.
_____, kam chceš jít?	– Nevím, _____.	_____.
_____, kde chceš bydlet?	– Nevím, _____.	_____.
_____, co chceš studovat?	– Nevím, _____.	_____.
_____, co si dáš k jídlu?	– Nevím, _____.	_____.
_____, co si dáš k pití?	– Nevím, _____.	_____.

ZNÁTE JUANA?

Zítřejší je sobota a Juan může konečně dlouho spát. Naštěstí! Juan nerad vstává brzo ráno. Budík je jeho velký nepřítel! Celý týden musel každý den vstávat brzo: v pondělí v 7.30, v úterý v 7.10, ve středu v 7, ve čtvrtek v 7.15 a v pátek v 7.45! To není možné, a proto Juan vždy chodil pozdě. „Promiňte, že jdu pozdě“, to byla jeho první česká věta. Ráno Juan nikdy nemá čas sníst, nemyje se, nespřchuje se, neholí se... Rychle se obléká a utíká na tramvaj. Na nic nemá čas! Je unavený, ospalý, má hlad, má vousy, ale je spokojený: může myslet na Hannu. Chce **na ni** myslet! Musí **na ni** myslet! A taky se **na ni** těší každý den! Jen to je **pro něho** důležité.

■ 7. Respond (Odpovězte):

Co musíš dělat ráno?	_____
V kolik hodin musíš vstávat v pondělí?	_____
Musíš ráno pít kávu?	_____
Musíš hodně studovat?	_____
Jak dlouho musíš spát?	_____
Jsi ranní ptáče*, nebo noční pták**?	_____
Jak často musíš telefonovat domů?	_____
Musíš pít pivo každý den?	_____
Musíš studovat každý den?	_____
Co byla tvoje první česká věta?	_____
Kdy Juan může spát dlouho?	_____
Musí Juan vstávat každý den brzo ráno?	_____
V kolik hodin Juan vstává v sobotu?	_____
Proč Juan chodí pozdě?	_____
Kdo je jeho velký nepřítel?	_____
Co Juan ráno nedělá?	_____
Na koho Juan musí myslet?	_____
Na koho ty musíš myslet?	_____
Na koho se Juan těší?	_____
Na koho se ty těšíš?	_____
Je Juan opravdu líný, anebo...?	_____
Juane, nesmíš zoufat, musíš doufat!!!	_____

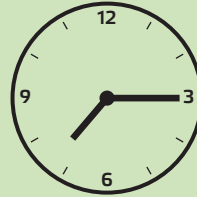
* Ranní ptáče dál doskáče! – *The early bird jumps / springs further (e.g. gets the worm).*

** noční pták – *night bird (e.g. night owl)*

KOLIK JE HODIN?

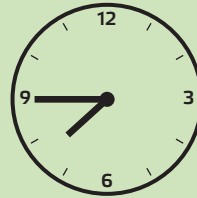
sedm hodin

čtvrt na osm

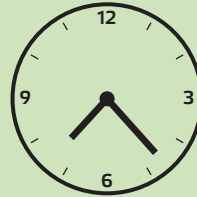
půl osmé

tři čtvrtě na osm

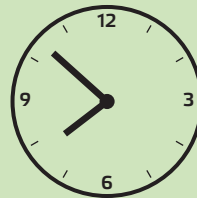
sedm hodin **A** deset minut
ZA pět minut **čtvrt na osm**

čtvrt na osm **A** osm minut
ZA sedm minut **půl osmé**

půl osmé **A** sedm minut
ZA osm minut **tři čtvrtě na osm**

tři čtvrtě na osm **A** sedm minut
ZA osm minut **osm hodin**

» V kolik hodin? V + Acc.

v jednu hodinu ve čtvrt na jednu, ve tři čtvrtě na jednu

ve dvě }
tři } hodiny ve dvě hodiny ! dvě hodiny (*two hours*)
čtyři }

v pět } v pět hodin ! pět hodin (*five hours*)
šest }
sedm }

v půl jedné, druhé, třetí, čtvrté, páté...

JUAN STÁLE JEŠTĚ NEVÍ, KOLIK JE HODIN

Juan: Honzo, můžu se na něco zeptat?
 Honza: Samozřejmě!
 Juan: Proč 7.15 říkáte čtvrt na osm?
 Honza: Protože myslíme na to, co bude.
 Juan: Co bude?
 Honza: Bude osm hodin.
 Juan: Myslíte na budoucnost?
 Honza: Ano! Už když je 7.10, začínáme myslet na 8 hodin.
 Říkáme za pět minut čtvrt na osm.
 Juan: Moc zajímavé! Proto ty můžeš vstávat brzo a já ne! Za pět minut čtvrt na osm je pro mě 7.10! A je to moc brzo!!!
 Honza: Asi máš pravdu.

▲ ptát se – zeptat se: Chci se zeptat, Můžu se zeptat – *I want / can I ask*

■ 8. Write what time is (Napište, kolik je hodin):

Kolik je hodin?

Je za dvě minuty čtvrt na devět. _____

Je tři čtvrtě na devět a dvě minuty. _____

Je tři čtvrtě na deset a osm minut / za sedm minut deset hodin. _____

Je deset hodin a dvanáct minut / za tři minuty čtvrt na jedenáct. _____

Je za čtyři minuty tři čtvrtě na čtyři. _____

Nevím, nemám hodinky.

* Jen nemůže vstávat tak brzo.

MINULÝ ČAS – REFLEXIVNÍ SLOVESA

PAST TENSE – REFLEXIVE VERBS

7

DÍVAT SE:							
já	jsem	se	díval/a nedíval/a	my	jsme	se	dívali/y nedívali/y
ty		ses	díval/a nedíval/a	vy	jsste	se	dívali/y nedívali/y
on		se	díval nedíval	oni		se	dívali nedívali
ona		se	dívala nedívala	ony		se	dívaly nedívaly
ono		se	dívalo nedívalo	ona		se	dívala nedívala

» Word order (slovosled):

Já	②	jel/a.
Ráno	jsem	jel/a.
Dnes brzo ráno	jsem	jel/a.
Jel/a	jsem.	

Já	②	se	díval/a.
Ráno	jsem	se	díval/a.
Dnes brzo ráno	jsem	se	díval/a.
Díval/a	jsem	se.	

Nejel/a	jsem	na Moravu,	protože	jsem	jel/a	na Slovensko.
Jel/a	jsi	na Moravu,	nebo	jsi	jel/a	na Slovensko?

ALE!

Nejel/a	jsem	na Moravu,	ale	jel/a	jsem	na Slovensko.
Myslel/a	jsem	na pivo	a	dal/a	jsem	si pivo.

» Negative form (zápor):

Nedíval/a jsem se.

» 2nd person sg. reflexive verb

dívat se → díval/a (jsi + se) **SES**
 dát si → dal/a (jsi + si) **SIS**

■ 9. Answer the questions (Odpovězte na otázky):

- Jel/a jsi na výlet? – Ano, jel/a jsem na výlet.
– Ne, nejel/a jsem na výlet.

Vstával/a jsi dnes brzo?

Snídal/a jsi něco?

Říkal/a jsi, že je to pravda?

Zpíval/a jsi Vínečko bílé?

Čekal/a jsi dlouho?

Obědval/a jsi v restauraci?

Říkal/a jsi něco?

Myslel/a jsi na něco?

Mluvil/a jsi anglicky?

Rozuměl/a jsi, co říkám?

Uměl/a jsi otázky z testu?

Viděl/a jsi včera Juana?

Trénoval/a jsi basket?

Cestoval/a jsi někdy do Itálie?

Telefonoval/a jsi domů?

Díval/a ses včera na televizi?

Díval/a ses večer na zprávy? _____

Ptal/a ses na něco? _____

Učil/a ses nová slovíčka? _____

Těšil/a ses na kamarádku? _____

Zajímal/a ses o politiku? _____

Oblékal/a ses vždy moderně? _____

Dal/a sis pivo? _____

Koupil/a sis lístek? _____

Koupil/a sis lítačku? _____

Platil/a jsi pokutu? _____

» kupovat (*proces*) – koupit (*rezultát*):
Koupil jsem lístek. → Mám to, co jsem kupoval!
koupit si – *to buy for one's own use*

■ 10. Fill in the table (Doplňte do tabulky):

<i>infinitiv</i>		<i>já</i>	<i>ty</i>	<i>on</i>	<i>ona</i>
zajímat se					
			díval ses		
					těšila se
				musel	
		ptal jsem se			
plánovat					
	<i>to ski</i>				

<i>infinitiv</i>	<i>my</i>	<i>vy</i>	<i>oni</i>
<i>to see</i>			
			hráli
		oblékali jste se	
	věděli jsme		
		učili jste se	
<i>to wash oneself</i>			

■ 11. Fill in the past tense of the appropriate verb from the table above
(Doplňte do vět vhodné sloveso z tabulky v minulém čase):

Vy znáte ten film?! (my) _____, že (vy) _____ ten film.
(ty) _____ včera večer na televizi? – (já) _____, protože já doma nemám televizi.

Jak dlouho (vy) _____ na zkoušku? – (my) _____ jen čtyři dny. – To asi nestačilo. – Máte pravdu, nestačilo to.

(ty) _____, že Juan má novou přítelkyni? – To (já) _____ ne _____!

Kdo to je? Jak se jmenuje? Odkud je? Je hezká? – Jmenuje se Hanna. Víc nevím.

Včera byla sobota a Juan _____ vstávat brzo.

(ty) _____ nějaký výlet? My chceme jet na Konopiště. – Děkuju, ale já mám jiný plán.

_____ Hana vždy moderně? – Nemyslím si, že je Hana moc moderní.

(já) _____ na víkend a už je zase pondělí a já musím do školy! – V pátek bude další! Můžeš se zase těšit! – Ale musím taky čekat!

(vy) _____ minulý rok? – Bohužel ne. My nemáme lyže.

Hraješ na něco? – Bohužel už ne, ale _____ na piano. Už neumím.

Včera jsem hledala metro. Nevěděla jsem, kde je stanice metra. _____ jedné paní, ale nerozuměla jsem, co říkala. – A co jsi dělala? – Jela jsem taxíkem.

Vždy (ty) _____ o umění? – Ano, vždy _____ o umění.

Vždy (ty) _____ ráno _____ studenou vodou? – Ne, nikdy _____ ráno _____ studenou vodou.

■ 12. Put into the past tense (Dejte do minulého času):

Jak často voláš domů? _____

Čekáte na kamarády? _____

Hledají nový byt. _____

Víš to? _____

Vaříme večeři. _____

Myslí to dobře. _____

Musíme jít. _____

Kde bydlíte? _____

Potřebujete něco? _____

Jedeme do Německa. _____

Rád cestuju. _____

Pracujou celý den. _____

Výtah nefunguje. _____

Prší celý den. _____

Vidíš dobře? _____

Rozumíš? _____

Dívají se na katalog? _____

Zajímáš se o historii? _____

To stačí. _____

Díváš se večer na televizi? _____

Mluvíme dobře anglicky. _____

Jak dlouho se učíš česky? _____

Doufám, že nekouříš. _____

Na co se ptáš? _____

Proč se o to zajímáš? _____

Na koho se těšíš? _____

Na co myslíte? _____

Co děláš o víkendu? _____

Nerada poslouchám džez. _____

Kde budete bydlet? _____

Kam budeš cestovat? _____

Jak se jmenuje vaše kočka? _____

Proč to potřebuješ vědět? _____

Proč tam musíme jít? _____

Nesmíte to dělat! _____

CO DĚLÁ HANNA DNES?

Dnes Hanna vstává v 7 hodin. Sprchuje se, myje si vlasy, čistí si zuby. Potom 15 minut cvičí jógu. Snídá rohlík, máslo a čaj. Spěchá na tramvaj. Ve 12 hodin čeká na Juana. Juan nikdy nechodí včas. Hanna to ví, a proto se nezlobí. (Dobře **ho** zná, zná **ho** jako svoje boty!) Celé ráno **na něho** myslí a těší se **na něho**. Tam je! Konečně **ho** vidí! Je unavený, ospalý, není oholený, ale Hanně se líbí. Obědvají spolu. Odpoledne tráví taky spolu. Dívají se na programy pražských kin. Je tam jeden dobrý film, ale oni bohužel musí studovat. To nevadí: hlavně že jsou spolu! Večer Hanna připravuje večeři. Večeří rybu a pijou moravské víno, které má Hanna ráda. Juan je tak šťastný, že si asi myslí, že večeří maso a pije pivo. Rybu a víno totiž Juan nesnáší. Anebo už ano?

»	myju se	<i>I wash myself</i>
!	myju si vlasy	<i>I wash my hair !</i>
	myl sis vlasy	<i>You washed your hair</i>

▲ znát někoho jako svoje boty – *to know somebody like one's boots,*
e.g. to know sb. like the back of one's hand

■ 13. Retell in the past tense (Vyprávějte v minulém čase):

Co _____ Hanna včera?
Včera Hanna _____ v 7 hodin. _____, _____ vlasy,
_____ zuby. Potom 15 minut _____ jógu. _____ rohlík, máslo a čaj.
_____ na tramvaj. Ve 12 hodin _____ na Juana.
Juan nikdy _____ včas. Hanna to _____, a proto _____.
Celé ráno na něho _____ a _____ na něho. Tam je! Konečně
ho _____! _____ unavený, ospalý, _____ oholený, ale Hanně _____.
_____ spolu. Odpoledne _____ taky spolu. _____ na programy
pražských kin. _____ tam jeden dobrý film, ale oni bohužel _____ studovat.
To nevadí: hlavně že _____ spolu. Večer Hanna _____ večeří. _____ rybu
a _____ moravské víno, které má Hanna ráda. Juan _____ tak šťastný,
že _____ asi _____, že _____ maso a _____ pivo. Rybu a víno Juan totiž
nikdy _____. Anebo už ano?

OSOBNÍ ZÁJMENA V AKUZATIVU PERSONAL PRONOUNS IN THE ACCUSATIVE

7

	já	ty	on	ona	ono / to	my	vy	oni
1.	Mě	Tebe	Jeho	Ji	Jej	Nás	Vás	Je
2.	... mě	... tě	... ho/jej	... ji	... ho/jej	... nás	... vás	... je
3.	na mě	na tebe	na něho/něj*	na ni	na něj	na nás	na vás	na ně

1. Mě neznáš? 2. Neznáš mě? / Myslím, že mě nezná. 3. Díváš se na mě.

Kdo to **je**? – To **je** Juan. A tam **je** pan Krátký a pan Short.
 Pan Krátký a pan Short? Nevidím **je**.
 Díváš se na ně a nevidíš **je**.
 Nevidím **je**, protože **je** neznám.
 Juana taky neznáš a vidíš ho.
*(To **je** logika! **Jeho** nezná a vidí ho, **je** nezná a nevidí **je**! To je **jeho** problém!)*

■ 14. Read (Čtete):

Znáte mě? Mě neznáte? Dívá se na mě. Má mě rád.
 Zním tě. **Tebe** znám. Těším se **na tebe**. Mám tě rád.
 Zním ho. **Jeho** znám. Čekám **na něho**. Mám ho ráda.
 Zním ji. Ji znám. Myslím **na ni**. Mám ji rád.
 Znají nás. Nás neznají? Zajímají se o nás. Mají nás rádi.
 Znají vás. Vás znají. Mají pro vás dárek. Mají vás rádi.
 Znají je. Je znají. Ptají se **na ně**. Mají je rádi.
 Potřebuje mě / nás / vás / je, **nebo tebe / jeho**?
 Nepotřebuje ani mě, **ani tebe / ani jeho**, ani ji.

■ 15. Fill in the correct forms of personal pronouns in the accusative (Doplňte správné tvary osobních zájmen v akuzativu):

Prosím (vy) _____, kolik je hodin?	Čekáme na (oni) _____ už dlouho.
Často myslím na (on) _____.	Taky se těšíte na (ona) _____?
Máte něco pro (my) _____?	Já (ona) _____ neznám.
(On) _____ nechci vidět!	(Ty) _____ to nemusí zajímat!
Zlobí se na (já) _____.	Mám (ty) _____ ráda! – Já (ty) _____ taky.
Vidíte (oni) _____? Jsou tam vzadu.	(Já) _____ nepotřebujete?

* na Juana – na něho, na slovník – na něj